

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av mervärdesskattelagen, lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen och 15 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av mervärdesskattelagen, lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen och 15 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (RP 18/2021 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Finansutskottet (FiUB 3/2021 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) mellanrubriken före 19 a §, sådan den lyder i lag 453/2005,

ändras 9 § 2 mom., 18 b § 1 mom., 19 a och 19 b §, 26 a § 3 mom., 63 § 2 mom., 63 a § och mellanrubriken före den, 63 b och 69 i §, 72 b § 3—6 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten, 100 a § 1 mom., 101 b § 1 mom., 131 § 1 mom. 1 punkten, rubriken för 12 a kap., 133 d § och mellanrubriken före den, 133 e, 133 g och 133 h §, 133 i § 1 mom., 133 j §, 133 k § och mellanrubriken före den, 133 l—133 o §, 133 p § 1 mom., 133 q §, 134 § och mellanrubriken före den, 134 b §, 134 c § 2 mom., 134 e § 1 mom., 134 f, 134 i—134 l, 134 n—134 r och 209 a §, 209 b § 2 mom., 209 e § 2 mom., 209 f § 2 mom. och 209 j §,

sådana de lyder, 9 § 2 mom. och 72 b § 4 mom. i lag 886/2009, den finska språkdräkten i 18 b § 1 mom. i lagarna 1767/1995, 399/2012 och 1113/2019, den svenska språkdräkten i 18 b § 1 mom. i lagarna 1767/1995, 399/2012, 305/2016 och 1113/2019, 19 a § i lag 453/2005, 19 b § i lag 1061/2007, 26 a § 3 mom. och 63 § 2 mom. i lag 1113/2019, 63 a § i lagarna 1486/1994, 915/2001, 935/2004, 886/2009 och 1392/2010 och mellanrubriken före den i lag 1486/1994, 63 b § i lagarna

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

1486/1994, 935/2004, 886/2009 och 1392/2010, 69 i § i lag 545/2018, 72 b § 3 och 6 mom. i lag 1767/1995, 72 b § 5 mom. och 94 § 1 mom. 24 punkten i lag 1392/2010, 100 a § 1 mom. och 101 b § 1 mom. i lag 523/2017, 131 § 1 mom. 1 punkten, rubriken för 12 a kap., 133 d § och mellanrubriken före den, 133 g och 133 h §, 133 i § 1 mom. och 133 k § och mellanrubriken före den, 133 l—133 o §, 133 p § 1 mom., 134 § och mellanrubriken före den, 134 c § 2 mom., 134 e § 1 mom. samt 134 i, 134 k, 134 n och 134 q § i lag 505/2014, 133 e i lagarna 505/2014 och 545/2018, 133 j § i lag 971/2002, 133 q, 134 b och 134 o § i lagarna 505/2014 och 773/2016, 134 f § i lagarna 23/2018 och 342/2019, 134 j, 134 p och 134 r § i lag 342/2019, 134 l § i lag 773/2016, 209 a § i lagarna 399/2012 och 505/2014 samt 209 b § 2 mom., 209 e § 2 mom., 209 f § 2 mom. och 209 j § i lag 399/2012, samt

fogas till lagen nya 16 b och 19 c § samt en ny mellanrubrik före 19 c §, nya 19 d och 60 b §, en ny mellanrubrik före 63 b §, till 63 c §, sådan den lyder i lag 1113/2019, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 69 m § och en ny mellanrubrik före den, till 72 b §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 1767/1995, 886/2009, 1392/2010 och 1113/2019, ett nytt 7 mom., till lagen nya 97—99 §, i stället för de 97—99 § som upphävts genom lag 1218/1994, och en ny mellanrubrik före dem, till lagen nya 133 r—133 y §, i stället för de 133 r—133 y § som upphävts genom lag 505/2014, och en ny mellanrubrik före dem, till lagen en ny 133 z §, en ny 134 m §, i stället för den 134 m § som upphävts genom lag 342/2019, till lagen nya 134 s, 134 t och 137 a §, till 209 b §, sådan den lyder i lagarna 399/2012 och 1064/2016, ett nytt 5 mom. och till lagen en ny 209 u § som följer:

9 §

- Säljaren är dock alltid skattskyldig, om
- 1) köparen är en utlänning som inte har ett fast driftställe i Finland och inte finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga,
 - 2) köparen är en privatperson,
 - 3) det är fråga om sådan försäljning av varor som avses i 19 a §, eller
 - 4) det är fråga om persontransporttjänster eller tjänster som avses i 69 d §.

2 kap.

Skattskyldighet

16 b §

Skyldigheten att betala skatt på sådan försäljning av varor som avses i 19 b § för den näringsidkare som möjliggör försäljningen och på den försäljning som den näringsidkaren bedriver för köparen uppkommer vid den tidpunkt när köparens betalning godkänns.

18 b §

En vara anses inte ha blivit såld så som avses i 18 a § om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan till en annan medlemsstat

- 1) för en värdering eller arbetsprestation som säljs åt näringsidkaren och ska utföras på varan i den stat där transporten upphör och varan efter värderingen eller arbetet återbördas till honom i Finland,

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

- 2) temporärt för försäljning av hans tjänster,
 - 3) temporärt i ett syfte som skulle berättiga till tillämpning av förfarandet för temporär import med fullständig befrielse från importtullar, om det var fråga om import från en stat utanför gemenskapen,
 - 4) för sådan försäljning som nämns i 63 d §, eller
 - 5) för genomförande av sådan försäljning som nämns i 63 § 3 mom. eller i 19 a, 70, 72 a eller 72 d §.
-

19 a §

Med *gemenskapsintern distansförsäljning av varor* avses försäljning där säljaren eller någon annan för säljarens räkning transporterar varor till köparen från en medlemsstat till en annan.

Med *distansförsäljning av varor som importeras* avses försäljning där säljaren eller någon annan för säljarens räkning transporterar varor från en stat utanför gemenskapen till en köpare i någon medlemsstat.

En vara anses transporterad av säljaren eller för säljarens räkning också när säljaren indirekt deltar i transporten av varan.

Det är fråga om distansförsäljning om

1) köparen av varan är en privatperson, en näringsidkare vars verksamhet inte i det egna landet till någon del berättigar till avdrag eller återbäring, en juridisk person som inte är näringsidkare eller en näringsidkare som i det egna landet omfattas av förfarandet med schablonberäknad kompensation för primärproduktion,

2) något annat förvärv än ett som görs av en privatperson som avses i 1 punkten inte utgör ett gemenskapsinternt förvärv enligt 26 c § 2 och 3 mom. eller 26 f § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat,

3) varan inte är ett nytt transportmedel som avses i 26 d §,

4) säljaren inte installerar eller monterar varorna i den medlemsstat där transporten avslutas,

5) försäljningen inte i Finland eller i någon annan medlemsstat omfattas av ett förfarande som avses i 79 a § eller något motsvarande förfarande,

6) det inte är fråga om försäljning av el, försäljning av gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät eller försäljning av värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla.

Försäljning av punktskattepliktiga varor är distansförsäljning endast när köparen är en privatperson.

19 b §

Om en näringsidkare genom att använda en marknadsplats, en plattform, en portal eller ett motsvarande elektroniskt gränssnitt, för en annan näringsidkare möjliggör försäljning av varor, anses den förstnämnda näringsidkaren ha sålt varorna till köparen och den andra näringsidkaren ha sålt dem till den förstnämnda näringsidkaren, under förutsättning att det är fråga om

1) distansförsäljning av varor som importeras och varorna ingår i försändelser med ett verkligt värde på högst 150 euro, eller

2) en näringsidkare som inte är etablerad i gemenskapen som säljer varor till någon annan än en näringsidkare i Finland eller i någon annan medlemsstat.

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

Överlåtelse av rörelse helt eller delvis

19 c §

Som försäljning betraktas inte sådan överlåtelse av varor och tjänster i samband med att en rörelse överläts helt eller delvis som sker till den som fortsätter rörelsen och denne tar i bruk de överlåtna varorna och tjänsterna för ett ändamål som berättigar till avdrag.

Som försäljning betraktas inte heller överlåtelse av varor och tjänster i samband med en konkurs, om överlåtelsen under de förutsättningar som anges i 1 mom. sker till konkursboet, vilket fortsätter rörelsen.

Om den som fortsätter rörelsen tar i bruk de överlåtna varorna och tjänsterna för ett ändamål som endast delvis berättigar till avdrag, tillämpas 1 och 2 mom. endast till den del de överlåtna varorna och tjänsterna tas i bruk för ett ändamål som berättigar till avdrag.

En i 1—3 mom. avsedd person som fortsätter rörelsen anses vara efterträdare till överlåtaren.

19 d §

På överlåtelse av en fastighet i samband med överlåtelse av rörelse helt eller delvis tillämpas vad som föreskrivs i 121 i §.

26 a §

— — — — —
Ett förvärv av en vara betraktas inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga om sådan försäljning som nämns i 19 a §, 63 § 3 mom. eller i 63 e §.

Vissa andra varor och tjänster

60 b §

Skatt betalas inte på sådan försäljning av varor som avses i 19 b § 2 punkten till en näringsidkare som möjliggör försäljning av varor genom att använda en marknadsplats, en plattform, en portal eller ett motsvarande elektroniskt gränssnitt.

5 kap.

Försäljning och gemenskapsinterna förvärv i Finland

63 §

— — — — —
En vara som ska transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat föreskrivs i 3 mom. eller i 63 a eller 63 e §. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.
— — — — —

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

Distansförsäljning av varor

63 a §

Om inte något annat anges i 69 m § sker gemenskapsintern distansförsäljning av varor i Finland om transporten av varan till köparen avslutas i Finland.

Sådan distansförsäljning av varor som importeras där importen sker i någon annan medlemsstat sker i Finland om transporten av varan till köparen avslutas i Finland.

Sådan distansförsäljning av varor som importeras som ska anmälas enligt den särskilda ordning som avses i 133 r § och där importen sker i Finland, sker i Finland om transporten av varan till köparen avslutas i Finland.

Hänförande av transport vid försäljning genom att använda ett elektroniskt gränssnitt

63 b §

När en näringsidkare som möjliggör försäljning anses sälja varor till köparen i enlighet med 19 b §, ska detta betraktas som försäljning av varor med transport.

63 c §

Paragrafen tillämpas inte på försäljningar av varor enligt 19 b §.

69 i §

Om inte något annat anges i 69 m § har en radio- och televisionssändning, elektronisk tjänst eller teletjänst som överlåtits till någon annan än en näringsidkare sålts i Finland, om tjänsten överlåts till en köpare som är etablerad i Finland eller är bosatt eller stadigvarande vistas i Finland.

Tröskelvärde för distansförsäljning samt för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

69 m §

Vad som anges i 63 a § 1 mom. och 69 i § tillämpas inte om

1) säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i endast en medlemsstat,

2) tjänsterna överlåts till någon annan än en näringsidkare som är etablerad i någon annan medlemsstat än den som avses i 1 punkten eller är bosatt eller stadigvarande vistas i någon annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i 1 punkten,

3) varorna transporteras till någon annan medlemsstat än den som avses i 1 punkten, och

4) det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de försäljningar som avses i 2 och 3 punkten under innevarande kalenderår inte överstiger 10 000 euro, och inte heller gjorde det under det föregående kalenderåret.

Om det tröskelvärde som avses i 1 mom. 4 punkten överskrids under ett kalenderår ska 1 mom. inte tillämpas från och med den tidpunkten.

En säljare som säljer varor vars transport inleds i Finland, eller som för de tjänsters del som avses i 69 i § i Finland har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i Finland, har emellertid rätt att välja att försäljningslandet ska bestämmas i enlighet med 63 a och 69 i § och motsvarande bestämmelser i andra medlemsstater. Valet är i kraft under minst två ka-

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

lenderår. Försäljningslandet bestäms i enlighet med 63 a och 69 i § även när en säljare som säljer varor vars transport inleds i en annan medlemsstat än Finland, eller som för de tjänsters del som avses i detta moment har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i någon annan medlemsstat, gör motsvarande val i enlighet med bestämmelserna i den medlemsstaten.

72 b §

Det är dock inte fråga om gemenskapsintern försäljning när

1) köparen är en näringsidkare vars verksamhet inte i det egna landet till någon del berättigar till avdrag eller återbäring, en juridisk person som inte är näringsidkare eller en näringsidkare som i det egna landet omfattas av förfarandet med schablonberäknad kompensation för primärproduktion, eller

2) köparens förvärv inte med stöd av en bestämmelse som i medlemsstaten i fråga motsvarar 26 c § 3 mom. utgör ett skattepliktigt gemenskapsinternt förvärv.

Det som anges i 3 mom. 1 punkten tillämpas endast om köparens förvärv inte överstiger den undre gränsen för skatteplikten för gemenskapsinterna förvärv, sådan den tillämpas i medlemsstaten i fråga, och köparen inte har ansökt om att bli skattskyldig för sina förvärv.

Försäljningen av nya transportmedel som avses i 26 d § betraktas som gemenskapsintern försäljning även när det är fråga om en situation som avses i 3 mom. eller när köparen är en privatperson.

Försäljning av en vara betraktas inte som gemenskapsintern försäljning, om det förfarande som avses i 79 a § har tillämpats på försäljningen eller om det är fråga om försäljning av el, försäljning av gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät eller försäljning av värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla.

Som gemenskapsintern försäljning betraktas också överföringar av varor enligt 18 a §.

94 §

Skattefri är import av följande varor

24) varor i fråga om vilka den mervärdesskatt som betalas på försäljningen ska deklarerar i den särskilda ordning som avses i 133 r §, om det individuella registreringsnummer som tilldelats den skattskyldige för användning av den särskilda ordningen har anmälts till Tullen senast när importanmälan lämnas.

Specialarrangemang för deklaration och betalning av skatt

97 §

Den som visar upp varor för Tullen för mottagarens räkning har rätt att använda det förfarande för betalning och deklaration av skatter som avses i 98 och 99 § (*specialarrangemang*), om

- 1) de varor som importeras ingår i en försändelse med ett verkligt värde på högst 150 euro,
- 2) den skattskyldige är den person som varorna är avsedda för och denne inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga,

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

3) den särskilda ordning som avses i 133 r § inte tillämpas på importen och försäljningen av varorna,

4) transporten av varorna avslutas i Finland, och

5) varorna inte är punktskattepliktiga.

Varorna anses bli uppvisade för Tullen för mottagarens räkning om den som visar upp varorna för Tullen anmäler sin avsikt att använda specialarrangemanget och ta ut mervärdesskatten hos den person som varorna är avsedda för.

98 §

Den som använder specialarrangemanget ska

1) hos den skattskyldige ta ut den mervärdesskatt som ska betalas på importen av varan,

2) säkerställa att den skattskyldige betalar skatten till sitt rätta belopp, och

3) deklarera och betala den uttagna mervärdesskatten till Tullen.

Skattedeklarationen ska lämnas elektroniskt och beloppet för den mervärdesskatt som tagits ut ska anmälas i deklarationen.

Tullen meddelar närmare om de uppgifter som ska anmälas i skattedeklarationen och om hur deklarationen ska lämnas och skatten betalas.

Utöver det som föreskrivs i bokföringslagen ska den som använder specialarrangemanget ordna sin bokföring så att riktigheten i skattedeklarationerna för de skatter som tagits ut hos de skattskyldiga kan verifieras utifrån den. Bokföringen ska på uppmaning av Tullen lämnas elektroniskt till Tullen för kontroll. Tullen får meddela närmare om hur uppgifterna ska lämnas.

99 §

Den som använder specialarrangemanget kan lämna en skattedeklaration som avses i 98 § och betala skatten per kalendermånad, om

1) personen är ett sådant direkt ombud som avses i artikel 18.1 i tullkodexen och har lämnat Tullen en generell borgensförbindelse som säkerhet för tull- och skatteskulder, eller är ett sådant indirekt ombud som avses i den bestämmelsen, och

2) Tullen har beviljat personen anstånd med betalning enligt artikel 110 i tullkodexen.

En deklaration lämnas kalendermånadsvis för de importörer som omfattas av specialarrangemanget för vilka skyldigheten att betala skatt enligt 87 § har uppkommit under kalendermånaden och för vilka den skatten har tagits ut hos den skattskyldige. Deklarationen ska lämnas och skatten betalas senast den sista dagen i den kalendermånad som följer på kalendermånaden i fråga.

100 a §

Skatteförvaltningen kan till den del det är fråga om sådan import av en vara som omfattas av dess beskattningsbehörighet bestämma att det särskilda förfarandet enligt 2 mom. ska tillämpas på en skattskyldigs import under högst 36 månader, om det under de 12 föregående månaderna hänt att

1) den skattskyldige väsentligt har försummat eller på en grund som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller någon annan motsvarande grund kan antas väsentligt försumma sina i 2 mom. i den paragrafen avsedda skyldigheter vid beskattningen,

2) den skattskyldige upprepade gånger eller allvarligt har brutit mot tullagstiftningen, eller

3) den skattskyldige eller, om den skattskyldige är ett samfund eller en sammanslutning, någon i dess ledning har meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud (1059/1985).

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

101 b §

Vid sådan mervärdesbeskattning av varuimport som Tullen ansvarar för i enlighet med 160 § 1 och 2 mom. är det minsta belopp som indrivs 5 euro. Indrivning kan dock vidtas om det hos en och samma betalningsskyldig blivit flera betalningar oindrivna på grund av ett räknefel eller annat misstag som begåtts av Tullen, den betalningsskyldige eller någon annan berörd eller av någon annan orsak eller om det annars finns särskilda skäl för indrivning.

— — — — —

131 §

En näringsidkare har rätt att få återbäring för den skatt som inkluderats i ett förvärv av en vara eller tjänst, om förvärvet har samband med

1) verksamhet som är skattefri enligt 56 eller 58 §, 59 § 4 punkten eller 60 b, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e eller 72 h §,

— — — — —

12 a kap.

Särskilda ordningar för försäljning av tjänster, distansförsäljning av varor och vissa varuförsäljningar genom användning av elektroniska gränssnitt

En särskild ordning för tjänsteförsäljare som inte är etablerade inom gemenskapen

133 d §

En i 133 e § 1 mom. avsedd skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen har rätt att använda den särskilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 f—133 j §, om den skattskyldige säljer tjänster till andra än näringsidkare inom gemenskapen.

133 e §

Med *skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen* avses vid tillämpningen av detta kapitel en näringsidkare som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen.

Vid tillämpningen av de bestämmelser som gäller den särskilda ordning som avses i 133 d § avses med

1) *identifieringsmedlemsstat* den medlemsstat där den skattskyldige anmäler att den använder denna särskilda ordning,

2) *konsumtionsmedlemsstat* den medlemsstat där tjänsten enligt kapitel 3 i avdelning V i mervärdesskattedirektivet tillhandahålls.

133 g §

En i 133 f § 1 mom. avsedd skattskyldig införs i ett särskilt identifieringsregister och tilldelas ett individuellt registreringsnummer för användning av den särskilda ordning som avses i 133 d §. Skatteförvaltningen underrättar den skattskyldige om registreringsnumret på elektronisk väg.

En skattskyldig avregistreras, om

1) den skattskyldige meddelar att den inte längre säljer tjänster som omfattas av den särskilda ordningen,

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

2) det på annat sätt kan antas att den skattepliktiga verksamheten har upphört,
3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för att få använda den särskilda ordningen, eller

4) den skattskyldige ständigt bryter mot bestämmelserna om den särskilda ordningen.

I det register som avses i 1 mom. införs också en skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som har valt en annan medlemsstat än Finland som identifieringsmedlemsstat och därför har införts i denna medlemsstats identifieringsregister. Som individuellt registreringsnummer används det registreringsnummer som identifieringsmedlemsstaten har tilldelat den skattskyldige.

133 h §

En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg lämna en skattedeklaration för varje skatteperiod, oberoende av om den skattskyldige under skatteperioden har sålt tjänster som omfattas av den särskilda ordning som avses i 133 d § eller inte. Deklarationen ska lämnas till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

1) den skattskyldiges individuella registreringsnummer,

2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet av de under skatteperioden sålda tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, utan skattens andel, motsvarande skattebelopp fördelat på skattesatser, tillämpliga skattesatser och skatternas sammanlagda belopp,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som ska betalas.

Skatteperioden för en skattskyldig som avses i 1 mom. är ett kalenderkvartal. Skattedeklarationen ska lämnas senast den sista dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iakttä de motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 i §

En skattskyldig som avses i 133 h § 1 mom. ska som den skatt som redovisas för skatteperioden betala det sammanlagda skattebelopp som avses i 133 h § 2 mom. 3 punkten senast den sista dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

— — — — —

133 j §

En skattskyldig har inte rätt att med stöd av 10 kap. eller 131 § dra av eller som återbäring få skatt som ingår i förvärv som den skattskyldige gjort för försäljningar som omfattas av den särskilda ordning som avses i 133 d §, om inte något annat anges i 2 mom. Däremot har den skattskyldige, trots vad som föreskrivs i 122 § 1 och 2 mom. och 123 §, rätt till återbäring enligt 122 §. Rätten till återbäring gäller skatt som skulle ha kunnat dras av enligt bestämmelserna i 10 kap. eller erhållas som återbäring enligt 131 §.

Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige har registrerat sig som mervärdesskattskyldig, har den skattskyldige rätt att dra av eller som återbäring få den skatt som ingår i förvärv som den skattskyldige har gjort för försäljningar som omfattas av den särskilda ordningen i enlighet med

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

10 kap. eller 131 §. Skatt som ska avdras anmäls i den deklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Särskild ordning för gemenskapsintern distansförsäljning av varor, vissa varor som sålts genom användning av elektroniska gränssnitt och tjänster som säljs av skattskyldiga som är etablerade inom gemenskapen

133 k §

En skattskyldig har rätt att använda den särskilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 l—133 q §, om

- 1) den skattskyldige bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor,
- 2) den skattskyldige möjliggör försäljning av varor på det sätt som avses i 19 b § 2 punkten och varutransporten inleds och avslutas i samma medlemsstat, eller
- 3) en skattskyldig som avses i 133 l § 1 mom. och som inte är etablerad i en konsumtionsmedlemsstat som avses i 133 l § 4 mom. säljer tjänster till andra än näringsidkare.

Det som anges i 1 mom. tillämpas inte om försäljningslandet för den skattskyldiges i 1 mom. 1 och 3 punkten avsedda försäljning bestäms i enlighet med 69 m § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

133 l §

Med *skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten* avses en näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen men som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast driftställe i konsumtionsmedlemsstaten.

Vid tillämpningen av bestämmelserna om den särskilda ordning som avses i 133 k § avses med *identifieringsmedlemsstat*

- 1) den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet,
- 2) den medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe och där den skattskyldige anmäler att den använder denna särskilda ordning, när den skattskyldige inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen,
- 3) den medlemsstat där varutransporten inleds och där den skattskyldige anmäler att den använder denna särskilda ordning, när den skattskyldige inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen och inte har fasta driftställen inom gemenskapen.

Om den skattskyldige utifrån 2 mom. 2 eller 3 punkten har valt identifieringsmedlemsstat bland flera alternativ, ska detta val tillämpas åtminstone under det aktuella kalenderåret och de två följande kalenderåren.

Vid tillämpningen av bestämmelserna om denna särskilda ordning avses med *konsumtionsmedlemsstat*

- 1) den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls enligt kapitel 3 i avdelning V i mervärdesskattedirektivet,
- 2) vid gemenskapsintern distansförsäljning av varor den medlemsstat där transporten av varan till köparen avslutas,
- 3) den medlemsstat där varutransporten inleds och avslutas, om den skattskyldige har möjliggjort varuförsäljningen på det sätt som avses i 19 b § 2 punkten.

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

133 m §

En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska elektroniskt göra en anmälan till Skatteförvaltningen om inledande av verksamhet som avses i 133 k §.

En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland och som ska betala skatt till Finland ska iaktta de motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 n §

En skattskyldig som avses i 133 m § 1 mom. ska i fråga om försäljning som omfattas av den särskilda ordning som avses i 133 k § införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §. Som individuellt registreringsnummer används det mervärdesskattenummer som tilldelats den skattskyldige.

En skattskyldig som avses i 1 mom. ska uteslutas från den särskilda ordningen, om

1) den skattskyldige meddelar att den inte längre säljer varor eller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning,

2) det på annat sätt kan antas att den skattskyldiges verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen har upphört,

3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för att få använda den särskilda ordningen, eller

4) den skattskyldige ständigt bryter mot bestämmelserna om den särskilda ordningen.

En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland ska införas i det särskilda identifieringsregistret för sådan försäljning i Finland som omfattas av den särskilda ordningen. Som individuellt registreringsnummer används det mervärdesskattenummer som identifieringsmedlemsstaten har tilldelat den skattskyldige.

133 o §

En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg lämna skattedeklaration för varje skatteperiod oberoende av om den skattskyldige under skatteperioden har haft försäljningar som omfattas av den särskilda ordning som avses i 133 k § eller inte. Deklarationen ska lämnas till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

1) den skattskyldiges mervärdesskattenummer,

2) specificerat för varje sådan konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet av försäljningen, utan skattens andel, motsvarande skattebelopp fördelat på skattesatser, tillämpliga skattesatser och skatternas sammanlagda belopp för följande slag av försäljning under skatteperioden som omfattas av den särskilda ordningen:

a) gemenskapsintern distansförsäljning av varor,

b) sådana varuförsäljningar som ska anses utförda av en skattskyldig som möjliggör försäljning enligt 19 b § 2 punkten där varutransporten inleds och avslutas i samma medlemsstat, och

c) försäljningar av tjänster.

Om varutransporten inleds i någon annan medlemsstat än Finland ska det i skattedeklarationen, utöver det som anges i 2 mom., per konsumtionsmedlemsstat uppges följande:

1) specificerat för varje sådan medlemsstat där transport av varor inleds, det totala värdet av försäljningen, utan skattens andel, motsvarande skattebelopp fördelat på skattesatser, tillämpliga skattesatser och skatternas sammanlagda belopp för följande slag av försäljning under skatteperioden som omfattas av den särskilda ordningen:

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

a) gemenskapsinterna distansförsäljningar av varor, med undantag för försäljningar som utförts av en näringsidkare som möjliggör försäljning enligt 19 b § 2 punkten,

b) gemenskapsintern distansförsäljningar av varor som utförts av en skattskyldig som möjliggör försäljning enligt 19 b § 2 punkten och försäljningar av varor där varutransporten inleds och avslutas i samma medlemsstat,

2) i fråga om försäljningar som avses i 1 punkten underpunkt a för varje sådan medlemsstat, där varutransporten inleds, det individuella mervärdesskattenummer som medlemsstaten tilldelat eller något annat skattenummer,

3) i fråga om försäljningar som avses i 1 punkten underpunkt b för varje sådan medlemsstat, där varutransporten inleds, det individuella mervärdesskattenummer som medlemsstaten tilldelat eller något annat skattenummer om ett sådant finns.

Om den skattskyldige utöver ett fast driftställe i Finland dessutom någon annanstans i gemenskapen har ett eller flera fasta driftställen där tjänster tillhandahålls, ska det i skattedeklarationen dessutom för varje konsumtionsmedlemsstat uppges

1) specificerat för varje sådan medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe, det totala värdet av de tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, utan skattens andel, motsvarande skattebelopp fördelat på skattesatser, tillämpliga skattesatser och skatternas sammanlagda belopp,

2) mervärdesskattenummer eller något annat skattenummer för varje fast driftställe som avses i 1 punkten.

Den skattskyldige ska dessutom ange det sammanlagda beloppet för de skatter som avses i 2 mom. 2 punkten, 3 mom. 1 punkten och 4 mom. 1 punkten.

Skatteperioden för en skattskyldig som avses i 1 mom. är ett kalenderkvartal. Skattedeklarationen ska lämnas senast den sista dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan medlemsstat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iakttä de motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 p §

En skattskyldig som avses i 133 o § 1 mom. ska som den skatt som redovisas för skatteperioden betala det sammanlagda skattebelopp som avses i 2 mom. 2 punkten, 3 mom. 1 punkten och 4 mom. 1 punkten i den paragrafen senast den sista dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

— — — — —

133 q §

En skattskyldig som använder den särskilda ordning som avses i 133 k § och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland har inte rätt att med stöd av 10 kap. eller 131 § dra av eller som återbäring få skatt som ingår i förvärv som den skattskyldige gjort för försäljningar som omfattas av den särskilda ordningen, om inte något annat anges i 2 mom. Däremot har den skattskyldige, trots vad som föreskrivs i 122 § 1 och 2 mom. och 123 § rätt till återbäring enligt 122 §. Rätten till återbäring gäller bara skatt som skulle ha kunnat dras av enligt bestämmelserna i 10 kap. eller erhållas som återbäring enligt 131 §.

Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige har registrerat sig som mervärdesskattskyldig, har den skattskyldige rätt att dra av eller som återbäring få den skatt som ingår i förvärv som den skatt-

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

skyldige har gjort för försäljningar som omfattas av den särskilda ordningen i enlighet med 10 kap. eller 131 §. Skatt som ska avdras anmäls i den deklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Särskild ordning för distansförsäljning av varor som importeras

133 r §

En skattskyldig har rätt att använda den särskilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 s—133 z §, om den skattskyldige bedriver sådan distansförsäljning av varor som importeras där varorna ingår i försändelser med ett verkligt värde på högst 150 euro om

- 1) den skattskyldige är etablerad inom gemenskapen,
- 2) den skattskyldige representeras av en förmedlare som är etablerad inom gemenskapen, eller
- 3) den skattskyldige är etablerad i en stat med vilken Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd som motsvarar tillämpningsområdet för rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, och den skattskyldige från det landet bedriver distansförsäljning av varor som importeras.

Den särskilda ordningen tillämpas inte på punktskattepliktiga varor.

En skattskyldig får ha endast en förmedlare som avses i 133 s § åt gången.

133 s §

Vid tillämpning av detta kapitel avses med *förmedlare* en person som är etablerad inom gemenskapen och som av den skattskyldige har utsetts till betalningsskyldig för skatt och till att i den skattskyldiges namn fullgöra skyldigheterna enligt den särskilda ordning som avses i 133 r §.

Vid tillämpningen av bestämmelserna om den särskilda ordning som avses i 133 r § avses med *identifieringsmedlemsstat*

- 1) den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet,
- 2) den medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe och där den skattskyldige anmäler att den använder denna särskilda ordning, när den skattskyldige inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen,
- 3) den medlemsstat där förmedlaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet,
- 4) den medlemsstat där förmedlaren har ett fast driftställe och där förmedlaren anmäler att den använder denna särskilda ordning, när förmedlaren inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen, eller
- 5) den medlemsstat där en skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen anmäler att den använder denna särskilda ordning.

Om den skattskyldige har utsett en förmedlare, betraktas den medlemsstat som avses i 2 mom. 3 eller 4 punkten som identifieringsmedlemsstat.

När den skattskyldige eller förmedlaren utifrån 2 mom. 2 och 4 punkten har valt identifieringsmedlemsstat bland flera alternativ, ska detta val tillämpas åtminstone under det aktuella kalenderåret och de två följande kalenderåren.

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses vid tillämpningen av den särskilda ordning som avses i 133 r § den medlemsstat där transporten av varorna till köparen avslutas.

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

133 t §

En skattskyldig eller förmedlare vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg göra en anmälan till Skatteförvaltningen om att verksamhet enligt 133 r § inleds.

En skattskyldig eller förmedlare vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland och som ska betala skatt till Finland ska iakta de bestämmelser som motsvarar 1 mom. som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 u §

En skattskyldig som avses i 133 t § 1 mom. införs i ett särskilt identifieringsregister för användning av den särskilda ordning som avses i 133 r §. Om den skattskyldige har en förmedlare ska även förmedlaren införas i registret.

Förutsättningen för att en förmedlare ska registreras är att förmedlaren inte väsentligt har försummat eller på en grund som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller någon annan motsvarande grund kan antas väsentligt försumma sina i 2 mom. i den paragrafen avsedda skyldigheter vid beskattningen. Dessutom krävs det att inte förmedlaren eller, om förmedlaren är ett samfund eller en sammanslutning, någon i dess ledning har meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud.

Den skattskyldige får ett individuellt registreringsnummer för användning av den särskilda ordning som avses i 133 r §. Också förmedlaren tilldelas ett individuellt registreringsnummer för användning av denna särskilda ordning. Skatteförvaltningen underrätter den skattskyldige eller förmedlaren om registreringsnumret på elektronisk väg. Om den skattskyldige har en förmedlare meddelas den skattskyldiges registreringsnummer också till förmedlaren.

En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland ska införas i det identifieringsregister som avses i 1 mom. för sådan försäljning i Finland som omfattas av den särskilda ordningen. Om den skattskyldige har en förmedlare ska även förmedlaren införas i registret. Som individuella registreringsnummer för den skattskyldige och förmedlaren används de nummer som identifieringsmedlemsstaten har tilldelat dem.

133 v §

En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland och som inte har en förmedlare avförs ur identifieringsregistret för den särskilda ordning som avses i 133 r §, om

1) den skattskyldige meddelar att den inte längre bedriver distansförsäljning av varor som importeras,

2) det på annat sätt kan antas att den skattskyldiges distansförsäljning av varor som importeras har upphört,

3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för att få använda denna särskilda ordning, eller

4) den skattskyldige ständigt bryter mot bestämmelserna om den särskilda ordningen.

En förmedlare vars identifieringsmedlemsstat är Finland avförs ur identifieringsregistret, om

1) förmedlaren inte under två på varandra följande kalenderkvartal har agerat som förmedlare för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen,

2) förmedlaren inte längre uppfyller villkoren för att agera som förmedlare, eller

3) förmedlaren ständigt bryter mot bestämmelserna om den särskilda ordningen.

En skattskyldig som företräds av en förmedlare som avses i 2 mom. avförs ur identifieringsregistret, om

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

- 1) förmedlaren meddelar att den skattskyldige inte längre bedriver distansförsäljning av varor som importeras,
- 2) det på annat sätt kan antas att den skattskyldiges distansförsäljning av varor som importeras har upphört,
- 3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för att få använda denna särskilda ordning,
- 4) den skattskyldige ständigt bryter mot bestämmelserna om den särskilda ordningen, eller
- 5) förmedlaren meddelar att den inte längre företräder den skattskyldige.

133 w §

En skattskyldig eller förmedlare som använder den särskilda ordning som avses i 133 r § och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg lämna skattedeklaration för varje skatteperiod, oberoende av om det under skatteperioden har bedrivits distansförsäljning av varor som importeras eller inte. Deklarationen ska lämnas till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

- 1) den skattskyldiges individuella registreringsnummer,
- 2) förmedlarens individuella registreringsnummer,
- 3) specificerat för varje sådan konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet under skatteperioden av distansförsäljningen av varor som importeras, utan skattens andel, motsvarande skattebelopp fördelat på skattesatser, tillämpliga skattesatser och skatternas sammanlagda belopp,
- 4) det sammanlagda beloppet av de i 3 punkten avsedda skatter som ska betalas.

Den skatteperiod som avses i 1 mom. är en kalendermånad. Skattedeklarationen ska lämnas senast den sista dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig eller förmedlare som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iaktta de motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 x §

En skattskyldig eller förmedlare som avses i 133 w § 1 mom. ska som den skatt som redovisas för skatteperioden betala det sammanlagda skattebelopp som avses i 2 mom. 4 punkten i den paragrafen senast den sista dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig eller förmedlare som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iaktta de motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

Den skattskyldige och förmedlaren är solidariskt ansvariga för betalningen av den skatt som ska betalas till Finland.

133 y §

Skyldighet att betala skatt på sådan distansförsäljning av varor som importeras som ska deklareras när den särskilda ordning som avses i 133 r § används uppstår vid den tidpunkt då köparens betalning har godkänts. Den skatt som ska betalas på denna försäljning ska hänföras till den kalendermånad under vilken betalningen godkändes.

133 z §

En skattskyldig som använder den särskilda ordning som avses i 133 r § har inte rätt att med stöd av 10 kap. eller 131 § dra av eller som återbäring få skatt som ingår i förvärv som den skatt-

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

skyldige gjort för försäljningar som omfattas av den särskilda ordningen, om inte något annat anges i 2 mom. Däremot har den skattskyldige, trots vad som föreskrivs i 122 § 1 och 2 mom. och 123 §, rätt till återbäring enligt 122 §. Rätten till återbäring gäller skatt som skulle ha kunnat dras av enligt bestämmelserna i 10 kap. eller erhållas som återbäring enligt 131 §.

Om den skattskyldige i Finland bedriver också sådan verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige har registrerat sig som mervärdesskattskyldig, har den skattskyldige rätt att dra av eller som återbäring få den skatt som ingår i förvärv som den skattskyldige har gjort för försäljningar som omfattas av den särskilda ordningen i enlighet med 10 kap. eller 131 §. Skatt som ska avdras anmäls i den deklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Gemensamma bestämmelser för de särskilda ordningarna

134 §

När en skattskyldig använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. ska bestämmelserna om den särskilda ordningen i fråga tillämpas på all försäljning som bedrivs av den skattskyldige och som enligt 133 d, 133 k eller 133 r § omfattas av den ordningen. De särskilda ordningarna omfattar emellertid inte försäljning av tjänster till juridiska personer som har införts i registret över mervärdesskattskyldiga men som inte är näringsidkare.

Försäljningen av varor ska dock inte deklareras i den särskilda ordning som avses i 133 r § om det ska betalas skatt på importen av varorna på grund av att det individuella registreringsnummer som tilldelats för användning av den särskilda ordningen inte har meddelats Tullen på det sätt som avses i 94 § 1 mom. 24 punkten.

Bestämmelserna i 9 § 1 mom. ska inte tillämpas på försäljning som avses i 133 d och 133 k § till juridiska personer som inte är näringsidkare när säljaren är en skattskyldig som använder en särskild ordning. När det gäller tjänster tillämpas det som föreskrivs ovan i detta moment emellertid enbart på försäljning till juridiska personer som inte är införda i registret över mervärdesskattskyldiga.

Det som i 134 a och 134 c—134 t § föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på förmedlare som agerar i deras namn.

134 b §

Skatteförvaltningen delger en skattskyldig enligt 133 g § 1 mom., 133 n § 1 mom. och 133 u § 1 mom. samt, när det gäller beslut om registrering av en förmedlare, förmedlaren ett beslut om registrering och avregistrering samt om att den skattskyldige eller förmedlaren med avvikelse från anmälan inte har registrerats eller avregistrerats.

Skatteförvaltningen delger på elektronisk väg den som berörs de beslut som avses i 1 mom. Skatteförvaltningen får delge besluten genom sin e-tjänst. Om den skattskyldige har en förmedlare meddelas även förmedlaren om beslut som gäller registrering av den skattskyldige. Till den skattskyldige eller till förmedlaren sänds information om delgivningen till den elektroniska adress som denne har uppgett. En handling anses ha blivit delgiven den tredje dagen efter det att information om delgivningen har sänts till den skattskyldige eller förmedlaren. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för att ta emot informationen om delgivningen eller få åtkomst till Skatteförvaltningens e-tjänst, anses delgivningen ha skett den tredje dagen efter det att det tekniska hindret har undanröjts.

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

I fråga om en skattskyldig eller förmedlare som avses i 1 och 2 mom. tillämpas inte det som i 175 § 1 mom. föreskrivs om att den skattskyldige ska underrättas om åtgärder som gäller registrering.

134 c §

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur skattedeklarationer enligt 133 h, 133 o och 133 w § ska lämnas.

134 e §

En skattskyldig som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. ska ha tillräckligt detaljerad bokföring över sina affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen, för att konsumtionsmedlemsstaten ska kunna verifiera riktigheten av den skattedeklaration som avses i 133 h, 133 o och 133 w §.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel, ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap., i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, i lagen om skatteuppbörd, i lagen om skattetillägg och förseningsränta eller i någon annan lag iakttas i fråga om skattskyldiga som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan medlemsstat än Finland till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

Bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd, lagen om skattetillägg och förseningsränta och lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) ska dock inte tillämpas på skattskyldiga som använder en särskild ordning och vars identifieringsmedlemsstat är Finland till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

134 i §

Skatteförvaltningen handlägger ärenden som gäller skattskyldiga som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. Tullen svarar för beskattningen av import av varor i enlighet med det som föreskrivs i 160 §.

134 j §

Bestämmelserna om skatteperiod och deklarationsskyldighet i 161 § och i 3 kap. och 16—18, 22, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på skattskyldiga som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. De bestämmelser om tidpunkten då skattedeklarationen har lämnats in som finns i 19 § i den lagen ska tillämpas endast när Finland är identifieringsmedlemsstat.

På inbetalningar av skatt som ska betalas till Finland via identifieringsmedlemsstaten som gjorts av skattskyldiga som använder en särskild ordning betalas inte krediteringsränta enligt 37 § 1 mom. 3 punkten i lagen om skatteuppbörd.

Med avvikelse från 134 f § 2 mom. ska bestämmelserna om användning och återbetalning av återbärningar i 4 och 5 kap. i lagen om skatteuppbörd tillämpas i fråga om skattskyldiga som an-

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

vänder en särskild ordning, till den del det är fråga om sådan överbetald skatt av skatt som ska betalas till en annan medlemsstat som Finland i egenskap av identifieringsmedlemsstat är skyldig att betala tillbaka till skattskyldiga som använder en särskild ordning.

134 k §

Bestämmelserna i 16—18 § i lagen om skatteuppbörd tillämpas inte på skattskyldiga som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. till den del det är fråga om inbetalning av skatt som ska betalas till Finland via en identifieringsmedlemsstat.

Med avvikelse från 5 § 1 och 2 mom. och 6 § i lagen om skatteuppbörd används den inbetalning av skatt som den skattskyldige ska betala till Finland via identifieringsmedlemsstaten, till betalning av skatter som deklarerats i skattedeklarationen enligt förfallodag från den äldsta till den senaste. Förfallodagen för en för sent deklarerad skatt anses vara den dag då skattedeklarationen lämnats in.

Om inbetalningen inte kan användas på det sätt som avses i 2 mom., används inbetalningen till betalning av andra förfallna och icke förfallna skatter inom ramen för den särskilda ordningen i fråga och med iakttagande i övrigt av bestämmelserna i 6 § i lagen om skatteuppbörd.

Om inbetalningen inte kan användas på det sätt som avses i 3 mom., kan den användas till betalning av den skattskyldiges som använder den särskilda ordningen andra förfallna skatter och av Skatteförvaltningens andra fordringar, och med iakttagande i övrigt av bestämmelserna i 6 § i lagen om skatteuppbörd.

134 l §

Med avvikelse från 6, 22—24 och 26 § i lagen om skatteuppbörd används återbäring av skatt som en skattskyldig som använder en särskild ordning som avses i 12 a kap. har betalat till Finland via en identifieringsmedlemsstat till betalning av förfallna och icke förfallna skatter inom ramen för den särskilda ordningen i fråga i ordning enligt förfallodag från den äldsta till den senaste. Förfallodagen för en för sent deklarerad skatt anses vara den dag då skattedeklarationen lämnats in.

En återbäring som avses i 1 mom. är tillgänglig för betalning av skatt den dag då den deklaration genom vilken felet rättas har lämnats in. Återbäring som baserar sig på ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut till den skattskyldiges fördel eller återbäring som baserar sig på ändringssökande är tillgänglig den dag då beslutet fattas eller ändringsbeskattningen verkställs, dock tidigast på den förfallodag som angetts i det ursprungliga beslutet. En återbäring som baserar sig på korrigering av ett fel vid skatteuppbördsförfarandet är tillgänglig den dag då korrigeringen har gjorts.

Om återbäring inte kan användas på det sätt som avses i 1 mom. kan återbäringen användas för betalning av andra förfallna skatter och andra fordringar som Skatteförvaltningen har på den skattskyldige med iakttagande i övrigt vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd.

134 m §

Det belopp som anges i en betalningsuppsmaning enligt 42 § i lagen om skatteuppbörd ska betalas till Skatteförvaltningen.

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

134 n §

En skattskyldig som använder den särskilda ordning som avses i 133 d § ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

En skattskyldig som använder den särskilda ordning som avses i 133 k § och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan stat än Finland ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

En skattskyldig som använder den särskilda ordning som avses i 133 r § ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

134 o §

Bestämmelserna om påförande av skatt i 8 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på skattskyldiga som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. och vars identifieringsmedlemsstat är Finland till den del det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.

134 p §

Bestämmelserna om handledning och förhandsavgörande i 20 kap. tillämpas inte på skattskyldiga som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. och vars identifieringsmedlemsstat är Finland till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.

134 q §

En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska rätta ett fel i en skattedeklaration som lämnas inom ramen för någon av de särskilda ordningar som avses i 133 h, 133 o och 133 w § i en skattedeklaration som lämnas för någon av de följande skatteperioderna. I deklarationen ska beloppet av den mervärdesskatt som deklarerats till ett för stort eller för litet belopp specificeras för varje konsumtionsmedlemsstat och skatteperiod som felet gäller, och konsumtionsmedlemsstaten och skatteperioden ska anmälas. Felet ska rättas inom tre år efter det att skattedeklarationen enligt de nämnda paragraferna ska lämnas in.

Beloppet av den skatt som deklarerats till ett för stort eller för litet belopp minskar eller ökar den skatt som ska redovisas för den skatteperiod som avses i 133 i och 133 p § och 133 x § 1 mom. och som ska redovisas för den skatteperiod för vilken en korrigering som avses i 1 mom. har gjorts. Om det totala beloppet skatter som ska betalas till någon konsumtionsmedlemsstat för en skatteperiod där ett fel har rättats på grund av rättelserna blir negativt minskar det negativa beloppet inte den skatt som ska redovisas för skatteperioden.

En skattskyldig som använder en särskild ordning och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland ska för den skatts del som ska betalas till Finland iaktta de bestämmelser i identifieringsmedlemsstaten som motsvarar bestämmelserna i 1 och 2 mom.

Om den skattskyldige rättar ett fel i skattedeklarationen för en skatteperiod och den skatt som ska betalas till Finland för skatteperioden i fråga inte räcker till för att täcka beloppet av ett fel som den skattskyldige har gjort till sin nackdel, betalar Skatteförvaltningen den överbetalda skatt

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

som inte har täckts till den skattskyldige, om återbäringen inte enligt 134 l § ska användas för betalning av skatt eller någon annan fordran.

Om ett sådant fel i en skattedeklaration som gäller skatt som ska betalas till Finland inte har rättats i den sista skattedeklarationen för en skattskyldig som har slutat att använda en särskild ordning eller om tidsfristen för rättelser redan har gått ut, återbetalar Skatteförvaltningen den överbetalda skatten till den skattskyldige på ansökan eller på basis av annan utredning. På fastställandet av skatt som deklarerats till ett för litet belopp tillämpas det som anges i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Skatt som avses i 5 mom. kan inte längre återbäras när det har gått tre kalenderår från utgången av det kalenderår för vilket den skattskyldige har uppgett skatten till ett för stort belopp. Om den skattskyldige har yrkat på återbäring inom denna tid kan skatten emellertid återbäras även senare.

134 r §

På skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. betalas ränta i enlighet med lagen om skatteuppbörd.

134 s §

Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på en skattskyldig som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 36 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ påförs ingen förseningsavgift, om en skattskyldig som använder den särskilda ordning som avses i 133 d eller 133 k § rättar ett fel i skatt som ska betalas till Finland på det sätt som avses i 134 q § senast den dag som skattedeklarationen ska vara inlämnad för den skatteperiod som följer på den skatteperiod som rättelsen gäller.

134 t §

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas i fråga om skatt som ska redovisas till Finland för en skattskyldig som använder den särskilda ordning som avses i 133 r § i denna lag från ingången av det år som följer på det kalenderår till vilket den skatteperiod hör för vilken skatten ska ha deklarerats och betalats.

137 a §

Med avvikelse från bestämmelserna i 135 a, 136 ja 137 § ska skatt på försäljning i sådana situationer som avses i 16 b § hänföras till den skatteperiod under vilken skyldigheten att betala skatt har uppstått enligt den paragrafen.

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

22 kap.

Fakturor och andra verifikationer

209 a §

Om försäljningen enligt 5 kap. sker i Finland, tillämpas 209 b—209 g § på faktureringen, om inte något annat föreskrivs i 5 mom. i denna paragraf.

Bestämmelserna i 209 b—209 g § ska tillämpas på faktureringen också i de situationer som avses i 3 mom., om säljaren levererar varor eller tillhandahåller tjänster från ett fast driftställe i Finland eller, när varorna eller tjänsterna inte levereras eller tillhandahålls från ett fast driftställe, om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland.

De situationer som avses i 2 mom. är följande:

- 1) säljaren upprättar en faktura för försäljning som sker i en annan medlemsstat och det enligt en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 § är köparen som är skattskyldig för försäljningen, eller
- 2) försäljningen sker inte inom gemenskapen.

I fråga om faktureringen av försäljning som ska deklarerars inom ramen för en särskild ordning som avses i 12 a kap. tillämpas 209 b—209 g §, om identifieringsmedlemsstaten är Finland.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. ska 209 b—209 g § inte tillämpas på

- 1) försäljning som bedrivs i Finland av en säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat, om köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig för försäljningen och det är säljaren som gör upp fakturan för försäljningen,

- 2) försäljning som ska deklarerars inom ramen för någon av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap., om identifieringsmedlemsstaten är en annan medlemsstat än Finland.

En säljare anses vara etablerad i en annan medlemsstat på det sätt som avses i 5 mom. 1 punkten om säljaren levererar varor eller tillhandahåller tjänster från ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller, när varorna eller tjänsterna inte levereras eller tillhandahålls från ett fast driftställe, om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en annan medlemsstat än Finland. Vid tillämpningen av detta moment och 2 mom. avses med fast driftställe från vilket säljaren levererar varor eller tillhandahåller tjänster ett fast driftställe med vars personalresurser och andra resurser varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.

209 b §

En faktura ska också ges över

- 1) försäljning som avses i 19 a § och 72 b § 4 mom., om köparen är en privatperson,
- 2) försäljning till en kommun av en sådan vara eller tjänst som avses i 130 a § 1 mom.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. och 2 mom. 1 punkten behöver ingen faktura ges över försäljning som ska deklarerars inom ramen för den särskilda ordning som avses i 133 k §.

209 c §

Om en del av de uppgifter som avses i 1 mom. ingår i någon handling som redan tidigare getts till köparen eller som köparen innehar, anses fakturan bildas av handlingarna tillsammans. En förutsättning är dock att den senare handlingen innehåller en entydig hänvisning till den tidigare

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

handlingen. Det som föreskrivs i detta moment ska dock inte tillämpas på distansförsäljning av varor enligt 19 a §, på gemenskapsintern varuförsäljning enligt 72 b § eller på sådan försäljning av varor eller tjänster som sker i någon annan medlemsstat och för vilken köparen är skattskyldig med stöd av en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 §.

209 f §

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller inte distansförsäljning av varor enligt 19 a §, varuförsäljning enligt 72 b § eller sådan försäljning av varor eller tjänster som sker i någon annan medlemsstat än Finland och för vilken köparen är skattskyldig med stöd av en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 §.

209 j §

En i 19 c § avsedd person som fortsätter en rörelse ska till den som helt eller delvis överlåter rörelsen ge en utredning om att de överlåtna varorna och tjänsterna tas i bruk för ett ändamål som berättigar till avdrag.

En i 19 c § avsedd person som helt eller delvis överlåter en rörelse ska i fråga om begagnade varor samt konstverk, samlarföremål och antikviteter som överlåts ge den som fortsätter rörelsen en utredning om att de förutsättningar som avses i 79 f och 79 g § föreligger.

En i 19 c § avsedd person som helt eller delvis överlåter en rörelse ska ge den som fortsätter rörelsen en utredning enligt 209 k § om de fastigheter som överlåts.

Vad som i denna lag föreskrivs om fakturor tillämpas på en i 19 c § avsedd överlåtelse av en rörelse helt eller delvis.

209 u §

En näringsidkare som genom att använda en marknadsplats, plattform, portal eller ett motsvarande elektroniskt gränssnitt möjliggör försäljning av en annan näringsidkares varor eller tjänster till andra än näringsidkare inom gemenskapen ska ha tillräckligt detaljerad bokföring över försäljningarna så att de medlemsstater där försäljningarna sker kan verifiera att mervärdesskatten har redovisats korrekt.

Uppgifter om försäljning som skett i Finland ska på begäran på elektronisk väg ställas till Skatteförvaltningens förfogande. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifter ska lämnas.

Uppgifterna ska bevaras i tio år från utgången av det kalenderår då affärstransaktionen genomfördes.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 134 b § träder dock i kraft redan den 20 .

Lagen tillämpas när skyldighet att betala skatt uppkommer den dag lagen träder i kraft eller därefter, om inte något annat föreskrivs nedan. Om skyldigheten att betala skatt har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 134 f, 134 j—134 l, 134 q och 134 s § i denna lag tillämpas på skatt som ska deklarerats för en skatteperiod som börjar den dag lagen träder i kraft eller därefter. På skatt som

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

ska deklareraras för en skatteperiod som har börjat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas 134 f, 134 j, 134 o och 134 r § i den lydelse de hade vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 134 b § i denna lag tillämpas på sådana beslut om registrering inom ramen för de särskilda ordningarna som fattas den dag bestämmelserna träder i kraft och efter det.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 3 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 6 a §, 25 b § och mellanrubriken före den samt 25 c—25 e §,

sådana de lyder, 3 och 5 § i lag 1114/2019, 6 § 2 och 3 mom. i lag 936/2004, 6 a § i lagarna 1393/2010 och 506/2014, 25 b §, mellanrubriken före den samt 25 d och 25 e § i lag 506/2014 samt 25 c § i lag 546/2018, och

fogas till lagen en ny 6 b § och till 22 §, sådan den lyder i lag 524/2017, ett nytt 4 mom. som följer:

3 §

Vid tillämpning av 18 a, 18 b, 19 a och 19 b § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

Med distansförsäljning av varor som importeras till landskapet Åland från en plats utanför gemenskapen avses i denna lag försäljning där säljaren eller någon annan för säljarens räkning transporterar varor från en plats utanför gemenskapen till en köpare i landskapet Åland, under förutsättning att importen sker i landskapet och att säljaren inte installerar eller monterar varor i landskapet. Det som föreskrivs ovan tillämpas emellertid endast om köparen är någon annan än en näringsidkare och på de villkor som anges i 19 a § 3 mom. och 4 mom. 3, 5 och 6 punkten i mervärdesskattelagen.

När en näringsidkare genom att använda en marknadsplats, portal, plattform, eller något annat motsvarande elektroniskt gränssnitt, för en annan näringsidkare möjliggör distansförsäljning av varor som importeras till landskapet Åland från en plats utanför gemenskapen, anses den förstnämnda näringsidkaren ha sålt varorna till köparen och den andra näringsidkaren ha sålt dem till den förstnämnda näringsidkaren. Det som föreskrivs ovan tillämpas emellertid endast när varorna ingår i försändelser med ett verkligt värde på högst 150 euro. På sådan försäljning tillämpas 16 b, 63 b och 137 a § i mervärdesskattelagen.

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 c, 63 e, 63 f, 63 h och 69 m § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

Riksdagens svar RSv 38/2021 rd

6 §

En vara som ska transporteras till köparen har sålts i landskapet Åland om den finns i landskapet när transporten inleds, om inte något annat föreskrivs i 6 a eller 6 b §. Likaså har en vara sålts i landskapet Åland även om den finns utanför landskapet när transporten inleds, om säljaren för in den till landskapet för att sälja den där.

En vara har sålts i Finland också då den har sålts i landskapet Åland så som avses i 1 eller 2 mom. eller i 6 a eller 6 b §.

6 a §

Sådan distansförsäljning av varor som importeras till landskapet Åland från en plats utanför gemenskapen som med stöd av 25 b § 2 mom. ska deklarerars enligt den särskilda ordning som avses i 133 r § i mervärdesskattelagen sker i landskapet Åland. På importen av varorna tillämpas 94 § 1 mom. 24 punkten i mervärdesskattelagen.

6 b §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom Europeiska unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna levereras. Om varorna i fråga inte levereras till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i landskapet om den skattskyldiga återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i landskapet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom Europeiska unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i landskapet Åland om köparen de facto konsumerar den i landskapet. Om köparen de facto inte konsumerar varorna i fråga eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i landskapet Åland, om köparen har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna i fråga levereras. Om varorna i fråga inte levereras till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i landskapet om köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i landskapet.

I denna paragraf avses med skattskyldig återförsäljare näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas, el, värme och kyla är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen förbrukning av produkterna i fråga är obetydlig.

22 §

Det som föreskrivs i 3 mom. tillämpas inte om den särskilda ordning som avses i 97 § i mervärdesskattelagen används vid importen.

De särskilda ordningar som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen

25 b §

Trots vad som föreskrivs i 133 d och 133 k § i mervärdesskattelagen ska de bestämmelser som gäller de särskilda ordningar som avses i de paragraferna tillämpas också när en skattskyldig som

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

använder den särskilda ordningen, till andra än näringsidkare säljer sådana tjänster som när 5 kap. i mervärdesskattelagen och 7 § i denna lag tillämpas på landskapet Åland ska anses ha blivit sålda i landskapet. Detta ska dock inte tillämpas på den särskilda ordning som avses i 133 k § i mervärdesskattelagen, om den i 133 l § i den lagen avsedda identifieringsmedlemsstaten är Finland.

Trots vad som föreskrivs i 133 r § i mervärdesskattelagen ska de bestämmelser som gäller den särskilda ordning som avses i den paragrafen tillämpas också när en skattskyldig som använder den särskilda ordningen bedriver distansförsäljning av varor som importeras till landskapet Åland från en plats utanför gemenskapen.

Om identifieringsmedlemsstaten för en skattskyldig som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 1 och 2 mom. är en annan medlemsstat än Finland ska, med avvikelse från vad som föreskrivs i de momenten och trots vad som föreskrivs i 133 h § 4 mom., 133 i § 2 mom., 133 o § 6 mom., 133 p § 2 mom., 133 w § 4 mom. och 133 x § 2 mom. i mervärdesskattelagen, den skattskyldige i fråga om sådan försäljning som avses i 1 och 2 mom. separat lämna deklaration enligt 133 h, 133 o eller 133 w § i mervärdesskattelagen och betala skatt enligt 133 i, 133 p eller 133 x § i den lagen till Finland.

Vid tillämpning av 133 e § 2 mom. och 133 l § 4 mom. i mervärdesskattelagen på situationer som avses i 1 mom. i denna paragraf anses Finland vara konsumtionsmedlemsstat.

Vid tillämpning av 133 s § 5 mom. i mervärdesskattelagen på situationer som avses i 2 mom. i denna paragraf anses Finland vara konsumtionsmedlemsstat.

25 c §

På en skattskyldig som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland tillämpas inte 134 n § 1 mom. i mervärdesskattelagen.

25 d §

Trots vad som föreskrivs i 25 b § 1 mom. ska de särskilda ordningar som avses i 133 d och 133 k § i mervärdesskattelagen inte tillämpas på försäljning av sådana tjänster som avses i 25 b § 1 mom., om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland eller någon annanstans i Finland och identifieringsmedlemsstaten är en annan medlemsstat än Finland.

25 e §

Trots vad som föreskrivs i 25 b § 1 och 2 mom. och i 133 j och 133 z § i mervärdesskattelagen har en skattskyldig som använder någon av de särskilda ordningar som avses i 133 d eller 133 r § i den lagen och som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland rätt till avdrag enligt 10 kap. i den lagen och återbäring enligt 131 § i den lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas när skyldighet att betala skatt har uppkommit den dag lagen träder i kraft eller därefter. Om skyldigheten att betala skatt har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Riksdagens svar RSV 38/2021 rd

Lag

om ändring av 15 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 15 § 6 mom., sådant det lyder i lag 56/2018, som följer:

15 §

Ändring av skatteperioden då förutsättningar saknas

Skatteförvaltningen kan i fråga om en mervärdesskatteskyldig eller betalare bestämma att kalendermånaden ska betraktas som skatteperiod vid mervärdesbeskattningen, i stället för kalenderåret eller kalenderårskvartalet, från ingången av det kalenderår under vilket beslutet meddelas, om

1) den skattskyldige eller betalaren väsentligt försummar eller på en grund som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller någon annan motsvarande grund kan antas väsentligt försumma sina i 2 mom. i den paragrafen avsedda skyldigheter vid beskattningen eller de skyldigheter som följer av lagen om inkomstdatasystemet (53/2018), eller

2) den skattskyldige eller betalaren eller, om det gäller ett samfund eller en sammanslutning, någon i dess ledning har meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud (1059/1985).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 20.4.2021

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare